

20 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan, Iurie Diaconu, Ion Guzun, Iurie Bejenaru

juducând în ședință, fără participarea părților recursurile ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia, Martalog Viorica, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Damaschin Ion Xxxxx, născut la xx.xx.xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.02.2017 - 29.03.2018;

Instanța de apel: 26.04.2018 - 19.06.2018;

Instanța de recurs: 20.08.2018 - 20.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Damaschin Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, lui Damaschin Ion i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani.

Pedeapsa aplicată lui Damaschin Ion prin sentința Judecătoriei Orhei din 07.02.2018, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 120 (una sută douăzeci) ore, s-a dispus a fi executată de sine stătător.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Damaschin Ion la 12.01.2017, în jurul orei 17.20, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane în mod deschis, în timp ce se afla în interiorul magazinului „Smaragt”, ce aparține SRL „Cvivors” amplasat pe adresa bd. Ștefan cel Mare 128, mun. Chișinău sub pretextul procurării unui lănțișor, o brățară și a unui inel confecționate din aur a probat mai multe produse, de unde în timp ce acesta avea în mână un lănțișor, o brățară și un inel confecționate din aur, a aruncat cu nisip și zăpadă în fața unei vânzătoare-consultant, atrăgând atenția celeilalte

vânzătoare-consultant și folosindu-se de neatenția acestora a fugit de la fața locului într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel SRL „Cvivors” un prejudiciu material considerabil în jur de 10 200 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Martalog Viorica în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Damaschin Ion, recunoscut vinovat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, a-i stabili pedeapsa minimă, ținând cont de art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de 3 ani 4 luni închisoare cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018, în temeiul art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cărei îi corespund 30 zile închisoare (conform calculelor prevăzute de art. 87 alin. (1) Cod penal) și prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, de 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani, a-i stabili definitiv lui Damaschin Ion pedeapsa sub formă de 3 (ani) 5 (cinci) luni închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani, care va fi executată separat.

Conform art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința lui Damaschin Ion pe termen de probă de 1 (unu) ani.

În motivarea apelului s-a indicat:

- la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a respectat prevederile art. 96, 385 alin. (1), 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiind încălcate normele de drept material și procedural, legate de individualizarea pedepsei, fiind neglijate circumstanțe atenuante, care ar fi influențat stabilirea pedepsei inculpatului, și anume faptul că ultimul are la întreținere soția, care nu lucrează, deoarece îngrijește de copilul minor de patru luni și recuperarea integrală benevolă de către inculpat a prejudiciului cauzat părții vătămate;

- soluția instanței vis-a-vis de aplicarea pedepsei cu închisoarea, izolându-l de societate, nu corespunde principiului proporționalității între interesul social (scopul pedepsei penale) și drepturile inculpatului la un proces echitabil, iar argumentele instanței sunt contradictorii în raport cu motivele proprii, invocate în partea descriptivă a sentinței.

- instanța nu a motivat necesitatea izolării inculpatului de societate, totodată, în partea descriptivă a sentinței, instanța ajunge la concluzia stabilirii acestuia a pedepsei la limita minimă, adică 3 ani 3 luni închisoare, iar în dispozitivul sentinței lui Damaschin Ion i se stabilește pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, astfel dispozitivul sentinței de condamnare contravine părții descriptive a acesteia;

- stabilind inculpatului pedeapsa definitivă conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța nu a indicat cu care pedeapsă este cumulată sancțiunea stabilită, doar din caracterul pedepsei cumulate se poate deduce că instanța face referire la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018 prin care Damaschin Ion a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal;

- constatând faptul condamnării lui Damaschin Ion prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, la aplicarea pedepsei definitive în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de fond, contrar prevederilor art. 87 alin. (1) Cod penal, a dispus executarea separată a pedepsei de 120 ore muncă neremunerată, cumularea acestora fiind obligatorie. În acest caz, instanța urma să condamne definitiv inculpatul, prin cumularea și celor 120 ore muncă neremunerată, potrivit sentinței din 07.02.2018, în temeiul art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ce corespund cu 30 zile de închisoare (120 ore muncă neremunerată : 4 ore pentru o zi în caz de cumulare);

- instanța de judecată nu a examinat oportunitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, or în cazul unui cumul al pedepselor potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, aplicarea art. 90 Cod penal este legală și întemeiată;

- la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată urma a ține cont de faptul că în speță nu există circumstanțe agravante, fiind prezente circumstanțe atenuante, și anume căința sinceră a inculpatului în cele săvârșite, recuperarea integrală benevolă a prejudiciului, personalitatea acestuia care se caracterizează pozitiv, are la întreținere soția și copilul nou-născut, circumstanțe care în ansamblu justifică soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. În susținerea soluției sale instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, pentru care a și fost condamnat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, Colegiul a considerat că instanța de judecată la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând acestuia o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Cu referire la argumentele apelantului în vederea aplicării unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, Colegiul a conchis că la aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de judecată s-a călăuzit de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată ținând cont de gradul și pericolul social al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Sub aspectul individualizării pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut modul săvârșirii infracțiunii, pericolul social, personalitatea inculpatului, circumstanțe atenuante, cum ar fi căința sinceră și caracteristica pozitivă a acestuia, ne fiind reținute careva

circumstanțe agravante, iar toate aceste stări de fapt fiind cumulate indică că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea de societate.

Instanța de apel, raportând prevederile legale la materialele cauzei, ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, judecarea cauzei având loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, a concluzionat că instanța de fond întemeiat a dispus aplicarea în privința lui Damaschin Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, or aceasta se încadrează în limitele pedepsei prin aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Subsecvent, Colegiul a reținut din materialele cauzei că Damaschin Ion a fost condamnat prin sentința Judecătorie Orhei, sediul Central din 07.02.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fapta fiind comisă la data de 22.10.2016, iar prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.02.2018, Damaschin Ion a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, cu stabilirea conform art. 90 Cod penal a unui termen de probațiune de 1 an.

În acest sens, Colegiul a considerat întemeiată soluția instanței de fond și în partea stabilirii pedepsei inculpatului cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, potrivit căruia conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Astfel, Colegiul a considerat că instanța de fond întemeiat a adăugat partea neexecutată a sentinței Judecătoriei Orhei din 07.02.2018, în baza căreia inculpatul a condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i lui Damaschin Ion pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani, iar pedeapsa aplicată acestuia prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.02.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, a fost lăsată pentru executare de sine stătător.

Totodată, Colegiul nu a reținut argumentele referitor la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 87 Cod penal, stabilind că norma dată este inaplicabilă în speță.

Referitor la solicitarea apelantului cu privire la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul a reținut că la emiterea sentinței instanța de fond a dat o apreciere corectă circumstanțelor reale și personale ale inculpatului, în special ținând cont de faptul că în privința acestuia există trei sentințe de condamnare, suspendarea pedepsei cu stabilirea unui termen de probațiune, nefiind aplicabilă. Mai mult, faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, prin aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, Damaschin Ion a beneficiat de reducerea pedepsei, iar acest

motiv nu poate primi o dublă valență în sensul aplicării art. 90 Cod penal, corectarea inculpatului fiind posibilă doar cu izolarea acestuia de societate.

5. Împotriva hotărârilor instanțelor de fond declară recursuri ordinare inculpatul și avocatul acestuia, Martalog Viorica, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia cauza a fi remisă la rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Lecturând recursurile declarate, Colegiul lărgit constată că acestea sunt bazate pe aceleași temeuri, fiind invocate aceleași argumente, și anume:

- instanța de apel ca și instanța de fond, individualizând pedeapsa inculpatului nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante, fiind neglijate ca inexistente circumstanțele atenuante cum ar fi faptul că acesta are la întreținere soția, care nu lucrează și un copil minor de trei luni, cât și recuperarea integrală benevolă de către inculpat a prejudiciului;

- instanța de apel a admis ilegalitatea instanței de fond, care după aplicarea pentru infrațiunea incriminată (art. 187 Cod penal) a pedepsei de 4 ani închisoare, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, a cumulat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei din 07.02.2018 în baza art. 190 Cod penal, stabilindu-i definitiv aceeași pedeapsă de 4 ani închisoare;

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond a ajuns la concluzia stabilirii inculpatului a pedepsei la limita minimă, adică 3 ani 3 luni închisoare, iar în dispozitivul sentinței acestuia i se stabilește pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, prin urmare dispozitivul sentinței de condamnare contrazice motivării expusă în partea descriptivă a sentinței;

- constatând faptul condamnării inculpatului prin sentința Judecătoriei Orhei din 07.02.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității, la aplicarea pedepsei definitive în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de apel inexplicabil a reținut drept întemeiată hotărârea instanței de fond, care contrar prevederilor art. 87 alin. (1) Cod penal, a dispus executarea separată a pedepsei de 120 ore muncă neremunerată, cumularea acestora fiind obligatorie;

5.1. Pe marginea recursurilor declarate, procurorul depune referință prin care solicită instanței de recurs a decide asupra inadmisibilității acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, considerând că admiterea de către instanța de recurs a recursurilor ordinare declarate, ar duce la agravarea situației inculpatului în propriul recurs, fapt inadmisibil potrivit prevederilor legii procesual penale enunțate.

6. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel parțial, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Reieșind din prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul urma să verifice mai amănunțit legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în latura pedepsei, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și să adopte o hotărâre legală și întemeiată în această parte.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi procesuale obligatorii, nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului.

Drept temeiuri pentru recurs inculpatul și avocatul acestuia au invocat art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul lărgit atestă că recurenții sunt de acord cu circumstanțele de fapt și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului însă critică hotărârile recurate sub aspectul individualizării greșite a pedepsei aplicate, iar motivele invocate Colegiul le consideră întemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.*

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de fond la examinarea cauzei a comis un șir de erori, care ulterior au fost menținute de către instanța de apel, și anume.

În primul rând, potrivit dispozitivului sentinței, Damaschin Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, inculpatului i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani.

Pedeapsa aplicată inculpatului prin sentința Judecătoriei Orhei din 07.02.2018, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 120 (una sută douăzeci) ore, s-a dispus a fi executată de sine stătător.

Colegiul, lecturând partea descriptivă a sentinței, constată că, instanța de judecată, referindu-se la pedeapsa ce urma a fi aplicată inculpatului, a ajuns la concluzia a-i numi acestuia pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea art. 187 alin. (2) Cod penal, sancțiunea minimă fiind de 5 ani și redusă cu 1/3 în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, rezumându-se la 3 ani 3 luni, fără amendă.

În al doilea rând, potrivit dispozitivului sentinței, instanța de judecată după aplicarea pentru infracțiunea incriminată (art. 187 Cod penal) a pedepsei de 4 ani închisoare, aplicând art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul **parțial**, a stabilit definitiv inculpatului aceeași pedeapsă de 4 ani închisoare.

Mai mult, în descriptivul sentinței, instanța constatând necesitate aplicării prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, face trimitere la sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018, conform căreia Damaschin Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe când în dispozitiv nu se indică sentința în baza căreia se dispune cumulul parțial.

În al treilea rând, instanța de fond, constatând faptul condamnării inculpatului prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la muncă neremunerată de 120 ore în folosul comunității, a dispus executarea separată a acesteia, însă fără a-și motiva soluția, inclusiv prin prisma prevederilor art. 87 Cod penal, care prevede modul determinării termenului pedepsei definitive în cazul cumulării diferitelor pedepse, în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe.

Examinând apelul declarat de către avocat în numele inculpatului, instanța de apel l-a respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Reieșind din cele specificate supra, Colegiul lărgit constată că dispozitivul sentinței de condamnare contrazice motivării expusă în partea descriptivă a acesteia, iar instanța de apel, cu toate că avocatul a indicat aceste momente în cererea sa de apel, nu se expune asupra erorilor comise, însă prin menținerea sentinței, le acceptă considerând sentința drept una fondată și întemeiată.

În al patrulea rând, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare, nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În speță, deși textul recursurilor declarate repetă motivele apelului vis-a-vis de erorile admise de către instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, lecturând decizia instanței de apel, Colegiul remarcă în textul acesteia citarea unui șir de norme penale și procesual penale, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel, cu toate că potrivit art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală este obligată să o facă.

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că, instanțele de fond au comis eroarea de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică

hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, acestea fiind considerate temei de casare a deciziei pronunțate.

Reieșind din contextul celor descrise supra, decizia atacată urmează a fi casată parțial, doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se expună asupra tuturor motivelor apelului, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417-418 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel urmează să se conducă și de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia, Martalog Viorica, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, în cauza penală în privința lui *Damaschin Ion* și dispune rejudecarea cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei recurate, se mențin.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 18 decembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Iurie Bejenaru